

Milé kolegyně, vážení kolegové ze samospráv Křivoklátska.

Nejen v těchto dnech dostáváme velké množství dopisů a e-mailů, na které často nestíháme odpovídat. Váš dopis, podepsaný více než dvěma desítkami starostek a starostů, si však zaslouží alespoň stručnou, ale věcnou odpověď.

Plně chápu vaše rozčarování i nepochopení nad tím, proč se vládní koalice takto silově a za každou cenu snaží prosadit záměr vyhlášení Národního parku Křivoklátsko

– navzdory mnoha vážným a opakovaně zmiňovaným i právním nejasnostem.

Od samého počátku v roce 2021 po ustavení nového vedení MŽP byla odmítána diskuse o problémech stávajících národních parků, ze které by bylo možné čerpat zkušenosti a případně nastavit potřebné korekce.

Místo věcné debaty převládl postoj typu: „Máme většinu ve Sněmovně (máme 108), tak proč se zdržovat.“

Takový přístup považuji za arogantní, neodpovědný a hloupý!

Bohužel, nejde o ojedinělý případ. Sami jistě tušíte, že pokud se k vám zástupci státu a státní ochrany přírody chovají tímto způsobem už nyní, před schválením zákona, nelze očekávat, že po jeho přijetí se přístup k obcím a místnímlepší. Zdá se, že pro některé je státní ochrana přírody cílem samým o sobě

– bez ohledu na místní samosprávy, lidi a jejich potřeby.

O to smutnější je, že se proti tomuto způsobu prosazování zákona ve větší míře neozývají ani další členové vládní koalice, ministři či poslanci.

V době, kdy čelíme řadě skutečně zásadních výzev a problémů, se místo věcné práce podílí na podružných věcech a na rozhodnutích,

která přispívají ke zpochybňování právního státu – například tím, že ignorují probíhající soudní řízení týkající se vyhlášení nových chráněných území dle zákona 114/92 sb.,
vč. opravných prostředků.

Nejvyšší politici často nenaslouchají ani svým přirozeným partnerům, ani těm z nás, kdo kromě výkonu samosprávy, konkrétně z území národních parků, máme i mandát v Parlamentu a nabízíme zkušenosti z praxe.

Netřeba vám podrobně popisovat to, co sami dobře znáte.

I my v Českém Švýcarsku zažíváme, jak si státní ochrana přírody vykládá zákon č. 114/1992 Sb. velmi selektivně, dle potřeb

– například uzavíráním téměř všech cest v klidových územích, ačkoliv zákon jejich údržbu a zpřístupnění umožňuje (a předpokládá)
i v nejcennějších přírodních zónách.

Totéž platí pro zákaz táboření či nocování – ačkoliv zákon předpokládá, že správa národního parku určí místa, kde to bude možné, realita je jiná:
neudělají to, protože nemusí.

Místo řešení zásadních problémů NP a státní ochraně přírody – podfinancování, nízkých platů či nedostatku kvalifikovaných pracovníků atp.

– vláda raději zakládá nové úřady a instituce.

(Přísliby, které zaznívaly při vzniku NP České Švýcarsko, byly později porušeny – například co se týče přístupu do první zóny ze strany místních. Takových příkladů je celá řada.)

Přitom by měla ochrana přírody – a především ta státní – usilovat o to, aby lidé měli k přírodě pozitivní vztah.

A správa území by měla být partnerská, korektní a odpovědná, především vůči obcím. Bohužel se to příliš často neděje.

Až a jestli návrh zákona projde Poslaneckou sněmovnou – protože koalice jej zřejmě skutečně protlačí

– budeme se snad v Senátu snažit alespoň o jeho korekce, případně vypuštění některých problematických částí, třeba té o založení NP Křivoklátsko.

Možná se podaří něco změnit, pokud se nenaplní obava, že většina bude hlasovat bez ohledu na obsah – jen podle stranických not.

Děkuji vám za vaši práci a angažovanost.

Držím palce a přeji hodně sil i úspěchů v tomto složitém a nerovném souboji.

S přáním hezkých jarních dní vás srdečně zdraví z Českého Švýcarska,

Zbyněk Linhart

předseda výboru pro územní rozvoj, veřejnou správu a životní prostředí

Senát Parlamentu ČR

Krásná Lípa

Centrum Českého Švýcarska

www.krasnalipa.cz

www.ceskesvycarsko.cz